

Hippokrates i det tomme rum

Det medicinhistoriske lokale på 1. sal er nu ryddet for at give plads til den kommende udstilling om unge og deres kropskultur.

Den sidste, der forlod den medicinhistoriske udstilling på 1. sal, var Hippokrates. Han skulle bæres ud. Det var nu ikke, fordi han ikke ville gå selv – han kunne ikke. Han er gammel, har nærmest farve som et spøgelse. Han har heller ingen ben eller arme. Faktisk er han kun hoved

og brystparti. Alligevel gav han til det sidste stof til eftertanke med sine visdomsord, mens han endnu residerede i lokalet. Men først lidt om, hvorfor den gamle gut lige i øjeblikket kommer til at føre en lidt omtumlet tilværelse.

Mens vi venter

Efter 17 års udstilling i samme lokale på 1. sal blev alle museets medicinske instrumenter, apparater og plancher omhyggeligt pakket i

kasser og sat på plads i museets magasin. Nogle af dem kommer frem igen, men i en anden kontekst og i en anden form. Andre forbliver i magasinet i længere tid, men kan udlånes til andre museer eller til forskning.

Flytteprocessen

Da genstandene således var flyttet ud, blev alle monterer flyttet i fjernmagasin, plancher og store apparater kørt i kælderen, vægge pillet ned, og stole og skabe fordelt i andre lokaler. Og så stod vi der med et fantastisk stort og smukt lokale – ganske vist med et slidt gulv, hærgede vægge og stumper af ledninger hængende frit ned, men fortsat med et rum, hvis indgang er flankeret af Pestmanden og glasvæggen, hvorpå der står *Medicina*.

Hippokrates

Medicinen og dens historie begynder med Hippokrates fra Kos (460 - ca. 377 f. Kr.). Den lever længe med Hippokrates, og derfor fik han også lov til at blive lidt længere.

Busten af ham har i alle årene stået på en hylde i lokalet ved temaet om læge-

Den sidste besøgende er gået, og busten af Hippokrates afventer. Foto: Hanne Tegllhus. Busten er en kopi af "Ostia typen". Originalen står i Uffizi-paladset i Firenze.

kunstens tidligste litterære periode. I det tomme medicinhistoriske lokale fik han lov til at nyde stilheden, og alle kunne gå ind og sætte sig på stolen og indgå en form for dialog med ham:

Hippokrates spørger: “Du kender måske min aforisme?

- *Livet er kort,*

- *Kunsten lang,*

- *Det rette øjeblik hastigt forsvundet.*

For 2500 år siden var jeg læge i Grækenland. Jeg omtales som lægekunstens fader, fordi jeg skrev mange af mine lægelige erfaringer ned, og skrifterne er blevet brugt i lægeuddannelsen helt op til 1800-tallet”.

Andre vil måske også vide, at Hippokrates har opnået evig berømmelse, fordi det var ham, der formulerede indholdet i den ed, som danske læger stadig skal aflægge i form af lægeløftet, før de får deres autorisation. Løftet forpligter lægen til at handle både etisk og moralsk, når han praktiserer sin gerning. Det fastslår bl.a., at lægen frem for alt ikke må forvolde skade, og at han har tavshedspligt.

Ja, hvad venter vi så på?

Inde i museet venter vi slet ikke – vi arbejder – for at skabe

nye gode oplevelser for alle jer, der har tid og lejlighed til at komme indenfor med skolen, med familien, alene eller med vennerne. At opbygge en ny udstilling iklædt et nyt koncept er en langvarig proces med mange møder og diskussioner, med research og med indsamling af genstande og billeder. Lokalet skal

friskes op, vægge skal bygges, og lys og lyd skal gøre rummet imødekommende og temaerne nærværende. Alle skal have lyst til at træde indenfor og lade sig forundre, og alle skal have mulighed for at opdage og opleve nye vinkler på den hverdag, vi kender så godt.

Hanne Teghlus

Den dag Stenomusen gik over i historien

Fortsat fra side 4.

hvor den, med mere eller mindre øvet hånd, blev dækket af flere skefulde cement, først af Laura Hay, dernæst af Brian Bech Nielsen og til sidst af Bent Lorenzen.

Som afslutning blev alle budt på et glas vin og en

snack indendørs, og mens snakken gik, kunne man nyde det gamle, tomme væksthushus’ lange, smukke kurver og lade sig fascinere af æstetikken i de mange forløb af vandrør og rustne vinduesrammer.

Hanne Teghlus

Væksthusets smukke arkitektur og afskallede fremtoning trådte tydeligt frem, da de fleste af gæsterne var gået. Foto: Hanne Teghlus.